

FLOTYLLA WOJENNA ODRODZONEJ POLSKI 1918-1921.

Flotylla wojenna odrodzonej Polski powstawała żywiołowo wraz z tworzeniem zrębów organizacyjnych Państwa Polskiego, w warunkach braku dostępu do morza będącego dopiero problemem przyszłości oraz zagrożenia ze strony flotyli rzecznych Niemiec i Rosji Radzieckiej, co określiło jej pierwotny charakter jako formacji śródlądowej.

Stworzyły ją trzy osobne związki operacyjne w trzech dawnych zaborach składających się na formę terytorialną państwa.

Pierwszym z nich była utworzona z inicjatywy gen. Bolesława Roji w Krakowie - Polska Flotylla Wiślana z przejętych 1-3 listopada 1918 r. byłych okrętów austrowęgierskiej flotyli wiślanej i statków cywilnych rozproszonych w portach górnej Wisły (Oświęcim, Kraków, Sandomierz), pod dowództwem **kpt. Władysława Nawrockiego**, co też przyjęto za datę powstania związku, włączonego w końcu tegoż roku do organizowanej w Modlinie Flotyli Wiślanej.

Drugi związek operacyjny został utworzony w Warszawie w dn. 10-12 listopada gdy na polecenie ministra wojny w Radzie Regencyjnej gen. Tadeusza ROZWADOWSKIEGO, płk mar. Bogumił Nowotny przejmuje żeglugę wiślaną od Niemców przy pomocy marynarzy przybyłych z różnych flot państw zaborczych.

Obydwa związki 23 grudnia 1918 zostały połączone w Flotyllę Wiślaną.

Trzecim śródlądowym związkiem operacyjnym była utworzona na Polesiu Flotylla Pińska pod dowództwem por. mar. Jana Gedroycia. Pierwszą flotę wojenną odrodzonej Polski stanowiły więc dwa osobne związki operacyjne w postaci powstałej z połączenia Flotyli Wiślanej w Krakowie, Flotyli Wiślanej w Modlinie i Flotyli Pińskiej.

Decyzją Rady Ministrów 2 maja 1919 utworzono Departament dla Spraw Morskich (DSM), Szefem został kontradmirał Kazimierz PORĘBSKI.

Po rozwiązaniu flotyli, ponownie polskie okręty pojawiły się na Wiśle w 1939 roku jako **Oddział Wydzielony Rzeki Wisły, użyty w kampanii wrześniowej.**

Żychlin 10 sierpień 2014 r.

